

Sygn. akt I Ns 24/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSO w Sądzie Rejonowym Inga Kukla

Protokolant: stażysta Aneta Sitnik

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013r. w Kędzierzynie - Koźlu

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. D.**

o stwierdzenie nabycia spadku po T. P. i H. P.

1. stwierdza, że spadek po T. P.

zmarłym dnia 18.08.1990r. w K.

ostatnio stale zamieszkałym w K.

na podstawie ustawy nabyły:

- H. P. żona, następnie zmarła,

- Z. D. córka,

- W. I. córka,

- B. R. córka

po 1/4 części każda z nich;

2. stwierdza, że spadek po H. P.

zmarłej dnia 25.12.2012r. w K.

ostatnio stale zamieszkałej w K.

na podstawie ustawy nabyły:

- Z. D. córka,

- W. I. córka,

- B. R. córka

po 1/3 części każda z nich wprost.

UZASADNIENIE

Z. D. wniosła o stwierdzenie, iż spadek po T. P. oraz H. P. z mocy ustawy nabyli: córka Z. D., W. I. i B. R. po 1/3 części każda.

W uzasadnieniu powyższego Z. D. podniosła, iż T. P., ostatnio zamieszkały w K., zmarł dnia 18.08.1990r., zaś H. P., ostatnio zamieszkała w K., zmarła dnia 25.12.2012r. Inicjująca postępowanie wskazała nadto, iż ww. nie pozostawili testamentów, zaś w skład spadku nie wchodzi gospodarstwo rolne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W małżeństwie T. P. i H. P. urodziło się pięcioro dzieci, w tym dwoje zmarło w okresie następującym bezpośrednio po porodzie.

T. P., ostatnio stale zamieszkały w K., zmarł dnia 18.08.1990r., pozostawiając żonę H. P. i trzy córki: Z. D., B. R. i W. I. H. P., ostatnio stale zamieszkała w K., zmarła dnia 25.12.2012r.

T. P. i H. P. nie pozostawili testamentów. W skład spadku po ww. nie wchodzi gospodarstwo rolne.

Na rozprawie w dniu 06.03.2013r. Z. D., działając także w imieniu B. R. jako jej pełnomocnik oraz W. I. złożyły oświadczenie o przyjęciu wprost spadku po H. P..

(dowody:

skrócony odpis aktu zgonu H. P. – k3,

skrócony odpis aktu zgonu T. P. – k4,

skrócony odpis aktu małżeństwa Z. D. – k5,

skrócony odpis aktu małżeństwa W. I. – k6,

kserokopia skróconego odpisu aktu małżeństwa B. R. wraz z tłumaczeniem – k7-8,

zapewnienie spadkowe złożone przez Z. D. – k14-15,

oświadczenie o przyjęciu spadku wprost złożone przez Z. D. – k15,

oświadczenie o przyjęciu spadku wprost złożone przez W. I. – k15)

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek należało uwzględnić.

Zgodnie z treścią art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. W myśl więc prawa spadkowego o tym, kto dziedziczy majątek spadkowy decyduje w pierwszej kolejności sporządzony przez spadkodawcę testament, a w przypadku jego braku – ustawa. T. P. i H. P. nie dokonali rozrządzenia swoim majątkiem drogą testamentu, w związku z czym, podstawą ustalenia grona spadkobierców, jak i przypadających im części w masie spadkowej są przepisy Tytułu II, Księgi IV Kodeksu cywilnego.

W myśl art. 924 k.c., spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy, zaś wedle treści art. 925 k.c., spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku. Powyższe oznacza, iż z mocy samego prawa (ex lege) spadkobierca wstępuje w ogół praw i obowiązków zmarłego. Od chwili nabycia spadku może zaś objąć spadek we władanie, zarządzać nim i pobierać z niego pożytki. Jego prawo podlega ochronie, może więc żądać wydania spadku lub poszczególnych przedmiotów wchodzących w skład spadku od osoby, która włada spadkiem, ale spadkobiercą nie jest (art. 1029 k.c.).

Wedle treści art. 931 § 1 k.c., w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek. Dziedziczą oni w częściach równych, jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Zgodnie zaś z treścią art. 927 § 1 k.c., nie może być spadkobiercą osoba fizyczna, która nie żyje w chwili otwarcia spadku, ani osoba prawna, która w tym czasie nie istnieje. Wedle zaś art. 671 § 1k.p.c., za dowód, że nie ma innych spadkobierców, może być przyjęte zapewnienie złożone przez zgłaszającego się spadkobiercę. Składając zapewnienie spadkowe na rozprawie w dniu 06.03.2013r. Z. D. oświadczyła, iż w małżeństwie T. P. i H. P. urodziło się pięcioro dzieci, z których dwoje zmarło w okresie następującym bezpośrednio po porodzie, dalsze troje zaś to stawająca wnioskodawczyni i dwie uczestniczki postępowania. Mając to na uwadze, uznać należało, iż ww. zstępni spadkodawców (dzieci zmarłe przed T. P. i H. P.) nie wchodzi w krąg spadkobierców po zmarłych rodzicach.

Wedle regulacji wynikającej z art. 640 § 1 k.p.c., oświadczenie o prostym przyjęciu spadku lub z dobrodziejstwem inwentarza albo o odrzuceniu spadku może być złożone przed notariuszem lub w sądzie rejonowym, w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania lub pobytu składającego oświadczenie. Notariusz lub sąd prześle niezwłocznie oświadczenie, wraz z załącznikami, do sądu spadku. Oświadczenia, o których mowa w paragrafie pierwszym, mogą być również składane w sądzie spadku w toku postępowania o stwierdzenie praw do spadku (§2). Oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania (art. 1015 § 1 k.c.).

Na rozprawie w dniu 06.03.2013r. Z. D., występująca w niniejszym postępowaniu także w imieniu uczestniczki postępowania B. R. jako jej pełnomocnik oraz W. I. złożyły oświadczenie o przyjęciu wprost spadku po zmarłej H. P.. Przyjęcie spadku wprost (przyjęcie proste) – oznacza, że spadkobierca przyjmuje spadek bez żadnych ograniczeń- w szczególności bez ograniczenia odpowiedzialności za długi spadkowe.

Opierając się zatem na treści art. 931 § 1 k.c., sąd uznał, iż spadek po T. P. na podstawie ustawy nabyły: żona H. P. następnie zmarła oraz córki spadkodawcy: Z. D., B. R. i W. I. po 1/4 części każda. W dalszej zaś kolejności, iż spadek po H. P. na podstawie ustawy nabyły córki: Z. D., B. R. i W. I. po 1/3 części każda.